

ANSVARIG UTG: Visborgs OK:s U-sekt, årg-73,
med hjälp utav div. förmågor.

INNEHÅLL i 1973 årsupplaga

PRENUMERATION: Prenumerationsavgiften, 999:-
sättes/lägges i en brun korg
som placeras väl synlig under
bron vid VOK-stugan.

ÅRSKAVALKAD årg.-73
LÄGER I GRANLIDEN

TRÄNINGSRAPPORT FRÅN
STOCKHOLM

KLAGOMUR: (Den användes dåligt i fjöl)
EV. klagomål hänvisas till "Svett-
bladets hemliga redaktion. (TIPS:
titta på kartan bakom 4000m's skylten
på "elvan", om Ni nu kommer dit
någon gång)

ENKÄT "MEDLEMM I VISBORGS OK"

DIV TRAMS O CH LUSTIGHETER

KÄRA (Troгна???) LÄSARE!

Så lyckades Vi (U-sekt) att plocka ihop en tidning
i år också, och kan alltså fira 1-ÅRS JUBILEUM!!!!
Men Vi gör inget större väsen av det, men vänta bara
tills det blir dags för 5-år.

Som vanligt är det tröggt att få bidrag till tidningen,
så Vi måste hitta på det mesta själva, det som inte
Björn Andersson och Anders Ekstrand kladdar ihop.
I nr:1 trodde vi på en tryckning av förstasidan
av detta nr. men det blir för kostsamt, Vi hoppades
också att få en fotograf till tidningen, men våra an-
bud var för låga.

Har Ni så här i början av året några pengar kvar så
tycker Vi att Ni ska betala in ÅRSAVGIFTEN, dels hjälper
Ni kassan och kassören, dels ser Ni till att Ni får
ett rykande färskt nummer av "SVETTBLADET" årg.-74.

ATT OBSERVERA: Vi har i år försökt oss på att sätta
in foton i tidningen (och det lyckades att få in dem)
men vet inte om bilderna blir tillräckligt synliga,
alltså ett experiment.

RÄTTELSE

Från förra nummret angavs felaktigt att
startavgifterna under O-säsongen skulle vara 400:-/ÅR,
det skall vara 400:-/tävling.

I Årskavalkaden sades det att Vi inte hade fått något
DM-tecken i kavle, men Mankan, Bengt och Bertil vann H43,
Vi ber om ursäkt och gratulerar i efterhand.

Resultat från Visborgs OK:s klubbmästerskap i dagorientering 1973

Karta: Lickershamnsbladet

Banläggare: Inga-Britt Larsson

Tävlingsledare: Anne-Marie Persson

Klass H 50-

1 Folke Magnusson	53.50
2 Lennart Nyström	1.00.30
3 Anders Dahlin	1.14.10

Klass H 35-49

1 Folke Lindgren	1.04.00
2 Bengt Söderlund	1.11.23
3 Allan Eriksson	1.14.00
4 Bertil Hörnell	1.15.45
5 Ingvar Eriksson	1.27.45
Rutger Johansson	Utgått

Klass H 21

1 Tommie Olsson	56.35
2 Gert Lundkvist	57.20
3 Rolf Malmros	58.05
4 Olle Gardell	58.45
5 Torbjörn Spång	1.14.20
Freddie Johansson	Utgått

Klass H 17-20

1 Anders Öberg	59.35
2 Anders Runander	1.00.10
3 Staffan Roos	1.23.15

Klass H 13-14

1 Olle Ideström	26.15
2 Gunnar Wallier	27.30

Klass H 11-12

1 Mikael Nilsson	31.05
2 Göran Berg	36.30
3 Håkan Berg	48.30

Klass D 15-

1 Gurli Hörnell	54.10
2 Åsa Runander	58.00
3 Ulla Nyström	59.50
4 Evy Hörnell	1.01.10
5 Lena Nyström	1.10.05
6 Aina Österdahl	1.12.10
7 Berit Pettersson	1.19.05
8 Hild Nilsson	1.22.30

Klass D 11-14

1 Eva Owen-Berghmark	29.10
2 Karin Hörnell	1.12.00

Resultat från Visborgs OK:s klubbmästerskap i nattorientering 1973

Karta: Pollingbobladet

Banläggare: Inga-Britt Larsson

Tävlingsledare: Anne-Marie Persson

Klass H 50- + D 15-

1	Evy Hörnell	58.30
2	Åsa Runander	1.10.48
3	Lennart Nyström	1.15.25
-	Anders Dahlin	Felstämpla

Klass H 35-49

1	Bertil Hörnell	1.11.09
2	Allan Eriksson	1.12.10
3	Börje Olsson	1.16.24
4	Herbert Nilsson	1.17.58
5	Rolf Pettersson	1.19.25
6	Folke Lindgren	1.26.27

Klass H 21

1	Gert Lundkvist	58.35
2	Tommie Olsson	1.04.42
3	Eddy Öjefors	1.08.58
4	Olle Gardell	1.17.04
5	Chester Ekengren	1.23.38
6	Torbjörn Spång	1.32.59
-	Freddie Johansson	Utgått

Klass H 17-20

1	Anders Öberg	1.10.37
2	Anders Runander	1.12.59
3	Leif Åkerblom	1.18.35
4	Björn Andersson	1.54.21
5	Staffan Roos	2.24.36

ÅRSKRÖNIKA 1973

JANUARI

Ungdomssektionen i full gång med att iordningsställa "SVETT-BLADET". Den blev vad vi vet en succe, dock med några obetydliga småfel. Det ska visst ha förekommit lite stavfel lite här och var, men det gör nog inte så mycket? Om månaden i övrigt kan väl nämnas att snön lät dröja på sig, det blev inte något RÄTTVIKSLÄGER, och alla skidtävlingarna måste innställas. För en del betydde det fortsatt rullskidåkning, men det var inte så roligt. Den 17:e kom det lite snö och det var faktiskt några som åkte på det lilla som blev tillgängligt, men det gick bara några dagar så var det bortsmältt.

På det traditionella ÅRSMÖTET var det som vanligt en flitig debatt om allt möjligt, Positivt: mötet slutade innan det hann bli ny dager, Negativt: ANDERS DAHLIN avgick som Ordförande, men efterträdes av STEN BJÖRKLUND som vi har gott förtroende till. P.g.a. snö-bristen annordnades en del träningsorienteringar, dock med måttligt deltagarantal.

FEBRUARI

Dax för VOK att annordna en träningsorientering genom A Runanders och A Öbergs försorg. Men vädrets makter var oss inte nådiga, med både kyla och snöslask. Trots detta så ställde c:a 35 tappra orienterare upp, men många måste bryta p.g.a. vädret.

Efter detta fortsatte den gröna vintern att hålla den vita på avstånd.

Aktiviteterna var inte så stora heller, några deltog i div. kurser, på SPORTLOVET försökte U-sekt. att tjäna lite pengar genom att annordna försäljning vid stugan. Men eftersom snön uteblev, uteblev också besökarna så någon större vinst blev det inte.

MARS

Eftersom det inte fanns någon snö att träna på, fick O-sekt. sätta igång med träningen i tid detta år.

På KLUBBTRÄFFEN den 2:a Mars, bestämdes bl.a att VOK inte skulle delta i årets 10-Mila, istället skulle vi åka till Stockholm under Påskhelgen, vi skulle ställa upp i Siljans-

kavlen med ett Damlag och ett Juniorlag.

Träningsorienterandet fortsatte och när det blev VOK:s tur, med Rolf M och Tommie O som ansvariga, så vad tror Ni hände? Jo , härligt blöt snö föll ner samma morgon som tävlingen skulle vara. Hela veckan innan hade solen skinit med sitt allra vänligaste leende, några dagar senare var det snöfritt igen. Och nu började vissa orienterare vakna ur sina iden för att ta sig ut till stugan och springa en bit.

APRIL

Säsongspremiären inleddes med en ny tävling, "Brödkavlen". Arrangörer, VOK och vi kan glädjas till ett stort deltagarantal, c:a 230 st. Vädret var oss inte nådigt den här gången heller. Vinden tog i så mycket den orkade och regnet droppade försiktigt ner.

BENGT SALTIN professor i Fysiologi och SOFT:s Ordf. var på besök och höll ett föredrag på borgen i ämnet KONDITIONSTRÄNING. Sammanfattning av hans redogörelse: TEMPO I TRÄNINGEN är A och O, om man tränar distans eller intervall spekar inte så stor roll, han verkade dock mest positiv för distanssträning.

Under påskhelgen reste en grupp VOK:are upp PÅSKORIENTERINGAR i Stockholm, och som vanligt är det flickorna som tar äran med sig hem. Gurli H vann D19 A en dag och Ulla N blev 4:a i D15 A. I Budkavlen blev damlaget (Gurli, Åsa och Lena) 13:e lag. Seniorer och juniorer blev uteslutna p.g.a. felstämpling.

På Roma LF:s VÄRNATTA överraskade BJÖRN "NALLE" ANDERSSON , genom att vinna juniorklassen, där Bro:arna är vana att vinna.

BJÖRN VANN rättvist

BJÖRN VANN "VÄRNATTA" LITE ÖVERRASKANDE.

Bilden: BJÖRNSPUR-TAR I MÅL I "LYSMASKEN", DÄR DET INTE GICK RIKTIGT LIKA BRA SOM PÅ VÄRNATTA.

MAJ

En ganska händelsefattig period var denna månad. UNGDOMSKAVLEN var ingen större dag för våra ungdomar, men de är ju inte färdiga ännu - men väntabara - . FAMILJEDAGEN var i år förlagd till trakten av ARDRE. Det började med en s.k. Skärmetartävling ut till samlingsplatsen. Där provade vi bl.a på s.k. Skogsbångo och vi hade också den smått traditionella Stafettlöpningen. Vädret var strålande , med solsken och härlig värme.

Nu när sommaren närmade sig började träningsaktiviteten att avta - tyvärr.

JUNI

Träningsaktiviteten fortfarande låg, men det finns de som ställer upp jämt, bl.a Ungdomstränarna ALLAN och MANKAN. De annordnade ett VECKOSLUTSLÄGER under PINGSTHELGEN, med olika träningsmoment, Vi måste vara tacksamma för det som dessa båda satsar på Ungdomsverksamhet.

Det var nu dax att sparka igång LOTTERIVERKSAMHETEN för året. Men vi hade otur vad beträffar tidpunkt och plats, vilket sedermera resulterade i en mycket dålig vinst, trots att OLLE IDESTRÖM och CHRISTER SVENSSON åtog sig att försälja lotterna mot en liten förtjänst. Dom hade endast möjlighet att sälja lotter under 4 dagar, och på dessa dagar sålde de för drygt 500:- .

JULI

5-dagars närmade sig, men trots det tränades det dåligt. 20-talet VOK:are åkte upp till Dalarna, Rättvik var förlägningsplats i år. Resultatet var som vanligt inga större framgångar, men det är ju träningen på fastlandet som är det väsentliga - eller hur - ?

Här hemma körde man igång med "GOTLANDSPAKETET" (2-dagars, 3-dagars och Gutes Nationella). Ett intressant inslag var Landslagsjuniorerna GERT PETERSSON från Mälarhöjden. Hann vann juniorernas elitklass både i 2-och 3-dagars, på Gutes nationella ställde hann upp i seniorklassen och vann även denna. För VOK:s del var det tunnsått med framgångarna, vi får istället se positivt till arrangemangen under 3-dagars och tacka alla funktionärer för hjälpen. Vi fick också beröm för den nya kartan, ANGA - BLADET, ritad främst av BERTIL HÖRNELL men också biträd med arbetet av en del VOK:are.

AUGUSTI

Det var nu dax för ÅLÄNNINGARNA att komma hit ochpröva vår terräng. Det lyckades tyvärr(???) **inget** vidare. För trots att gotlänningarna delades upp i 2 avd. STADEN och LANDET så blev våra kära Ålänningar 3:a. Men trots detta blir det förmodligen ett nytt möte nästa år.

Lysmasken verkar vara ett komiskt inslag i orienteringsprogrammet. I år var 2 av våra lag på väg att bli diskade, de hade nämligen sprungit över en besädd åker, vilket enl. stadgar och paragrafer skall medföra diskning. Men OK Rauken(arrangörer) visste inte hur de skulle gå till väga, det slutade emellertid med att ingen blev diskad p.g.a. löpare på andra sträckor hade också sprungit över åkern. Det skall dock tilläggas att 2 veckor efter detta erhöll de 2 VOK:löparna en "SKARP VARNING" i skriftligt format från OK Rauken.

Helgen därefter var det **dax** att fastställa vilka som skulle koras till 1973 års KLUBBMÄSTARE, i DAG-ORIENTERING. Banorna var strängade av "Bittan" Larsson på Lickershamnsbladet, men deltagarantalet var klent, trots detta kunde vi i alla fall få fram några Klubbmästare.

Ungdomarna får ofta stå lite i skymundan, därför annordnas för dem en speciell UNGDOMSTÄVLING varje år. Trots att SOK Svaide dominerar ungdomsklasserna ännu lyckades ULLA NYSTRÖM beslagta 1:a platsen i D 15-16, och bröderna GÖRAN och HÅKAN BERG samma placering i klassen H 11-12 P.

BILDEN: MIKAEL NILSSON

vid sista kontrollen.

"Vilken väg är närmast

till målet?" (Det var

snitzlat!!!)

SEPTEMBER

På 5-mannakavlen kunde vi i år bl.a. "sätta dit" Bro:arna, trots att de i år hade starkare lag än vanligt (andra år brukar de ha många löpare uttagna att springa SM, men i år sammanföll det inte lika oturligt för Bro:arna som andra år) vann gjorde SOK Svaide, 2:a blev Roma IF, 3:e och 4:e platsen lade VOK beslag på, medan Bro kom först på 5:e plats. Från 5-manna utspelades också följande dialog: En Bro:are frågade Bengt Söderlund i början av tävlingen var VOK:arna sysslade med, eftersom lagen låg rätt långt ner på listan då. Men när tävlingen var slut och Bengt ställde samma fråga till Bro:arn, var det inte någon som var så stolt längre (förutom Bengt).

SM-veckan höll på under samma tid, och Gurli Hörnell sprang både Dag och nattbanorna, nämns kan att hon var bara 1!!!!(en) min. efter Ulla Lindqvist på nattsträckan.

Gert Lundqvist sprang Seniorernas Dagbana, och resultatet där blev.....??? Ah, det har ingen större betydelse.

VOK fick också representera Gotland i SM-kavlen med ett Damlag och ett Juniorlag. Idamlaget (Åsa, Gurli och Lena) skötte ÅSA sig ypperligt genom att växla som 14:e man (förlåt kvinna???) på första sträckan utav 65startande och det var gafflingssträckadessutom. Juniorerna skulle i år kunna nå en hyfsad placering tack vare nyförvärvet LEIF ÅKERBLOM (lumparkompis till Anders Öberg) vars moderklubb arrangerade kavlen. Men det hjälpte nu inte när de andra två i laget inte tar tillvara chansen, men observeras skall att Bro:s juniorer fick på pumpen just tack vare Leif, VOK slog nämligen Bro-laget med "1-pinne" (30sek).

En vecka senare var hela (nästan) Gotlands orienterare uppfraktade till fastlandet för att springa om DM-tecken PÅ FASTLANDET ????

Det höll på att gå om intet redan från början, (Natten) för banläggaren hade kollapsat ute i skogen och missade starttiden. Men tävlingarna kunde sedan genomföras utan större missöden (tror vi) förutom att man kan tycka att det var lite primitivt ordnat när det i alla fall var DM det var frågan om.

När nu höstmörkret närmar sig så blir det som vanligt dags att springa Bysen (detta år utan de vanliga priserna) För att ge betyg på tävlingen kan vi citera vad Sven Larsson sa på "Riksdagen" : "Bysens banor var bra.... bara det inte hade varit mörkt"

OKTOBER

KM i nattorientering måste också det annordnas innan det blir vinter. "Bittan Larsson tillsammans med Ann-Marie och Pedro Persson var banläggare även denna gång, och de kan faktiskt det däre med nattbanor trots att de är med i SOK Svaide (Lade banor till Bysen).

Som vanlig avslutning på programmet brukar vi springa 2-milen, men i år blev Höstträffen den sista p.g.a. Konung Gustav VI Adolfs bortgång, så blev alltså H-träffen den sista. Nu får kanske Högvakten gå sin runda utanför klubb "Alexandra" i fortsättningen?????????????????

På fastlandet var det ännu inte slut orienterat och därför skickad vi upp ett Damlag och ett Herrlag till SMÅLANDSKAVLEN. När det nu var sista tävlingen på säsongen kunde man kräva att man skärpte till sig men det blev nästan bottenkänningar för Herrlaget, man placerade sig på ungefärligen 110:e plats av ca: 180. För damernas del gick det lite bättre, men det var inte så övertygande presterat.

"Snart ligger snön vit på taken - så nu är snart skidsektionen vaken".

Rullskidor plockas fram och man börjar hasa sig ut på de farliga mörka höstvägarna.....

ANVÄND PANNLMPA OCH REFLEXER när du ska träna på vägarna under de mörka årstiderna, tänk att det är en livsfarlig träningsplats.

NOVEMBER

Vi börjar närma oss snötider (om det nu blir någon i år) och några VOK:are har planerat att resa till HARSA under Nyårshelgen, och de går väl här, nu 1 månad innan, och bara längtar och längtar?

Men vädrets makter är tydligen oos nådiga, för det börjar bli vinter ute, det faller lite snö. Några tar tillfället i akt, och när månaden är slut har det åkts åtdlilliga mil.

DECEMBER

1:a advent och snön bara vräker ner. Det är många som **efter** morgonfiket och nattens långa sömn tar sig ut till stugan och åker några km/mil. Nästa dag smälter nästan all snö bort, men nästa helg finns det åter snö att åka på men till måndagen smälter det bort. Så höll det på i hela december, så tränandet blev ganska splitt-**rat**. Ibland kunde man varken åka skidor eller springa i spåren.

I år ,som i fjol, fick vi erbjudandet att hjälpa Lions att sälja deras "JUL-FEMMA" eftersom vi skötte det så bra i fjol. Försäljningen gick skapligt i år trots att ingen från "SVETTBLADETS redaktion hjälpte till med tiggandet.

"Sankta Lucia, Sankta Lucia..." den hördes även i år ute vid VOK-stugan. Det var en kombinerad Luciafest och ett 10-årsjubileum för stugan, annordnat av ALLAN tillsammans med delar av U-sekt. och ungdomarna. För en gångs skull var det fulla hus, ca: 75-80 personer enl rykten. Allan visade sina omtyckta bilder , det var bilder på ungdomskurser och läger, från 5-dagars, det var en 10-årskaval kad över VOK-stugans historia. Luciatåget utgjordes i år av de allra yngsta som sjöng och läste verser så som bara ungar kan, med darr på rösten och lite oöverensstämmighet i tonerna ibland, men det **är** ju precis så det ska va, eller hur?

Som avslutning på 1973 års kavalkad vill "SVETT-
BLADET" (U-sektionen/VOK) ÖNSKA ALLA LÄSARNA
ETT GOTT ÅR ,både aktiva och passiva medlemmar.

HISTORIEN OM MINIÖREN SOM HADE MJÄLL I BENET

En sak bara innan ni börjar läsa själva historien. Gillar ni inte skrivda saker som är alltför omständiga p.g.a. krångliga och inte alltid alltför lättfattade förklaringar och med parenteser som man lika gärna kunde varit utan plus kanske med en del annat "smått och gott" skall ni absolut läsa denna historia om ni vill bli uttråkad. I annat fall gör ni nog bäst i att bläddra vidare.

Författaren

Det var en gång (när skulle det annars ha varit förresten?) en pojke som var som alla andra pojkar i den åldern. (Förutom de som i övrigt inte var som honom förstås.) Enda skillnaden med Ben-Kottletten, ja han hette egentligen Bert-Knut men eftersom han fysiskt sett var något smal och tanig hade hans inte allra bästa kamrater med stor glädje och råa flin kastat sig över hans namn, ryct loss initialerna och av dessa bildat det, som de tyckte, betydligt bättre passande namnet Ben-Kotletten. Jag skall däremot hädanefter vara helt neutral och kallar honom därför för B-K.

Som skrivet var, eller i alla fall påbörjat, var enda skillnaden med honom mot hans övriga kamrater att han för det mesta, för att inte säga jämt, hade en förfärligt plågosam klåda i benet. B-K var nu 12 år fyllda (Och hade om han hade sprungit orientering, vilket han nu inte alls gjorde, tävlat i miniorklassen. Till saken hör dock att om man vill få in t.ex. en historia i denna tidning skall historien helst ha någonting med orientering, skidor, läger eller dylikt att göra. Tidningen är väl, ^{nämigen} om jag inte helt misstagit mig, i första hand avsedd för sådant folk. Med sådant har dock inte alls denna historia något att göra men eftersom redaktionen är så slö att den bara tittar på överskriften var jag tvungen att ta till det s.k. miniortricket där för att därigenom föranleda redaktionen att tro att hela historien hade något med orientering att göra.) och denna klåda hade de första gångerna uppenbarat sig ungefär vid halvårskiftet mellan 7 och 8 år. Troligen hade han ärvt den av sin far, 39, som dock inte hade den i benet utan i andra benet. Detta hävdade i alla fall den mycket trevliga och omtänksamme doktor Toxin. Detta var väl dock allt han hade gjort åt saken förutom att skriva ut någon sorts egendomliga tabletter (i och för sig är alla tabletter egendomliga) som bara hade det goda med sig att de inte smakade så tokigt. Klådan däremot hade bara blivit värre och värre sedan

Slj på er allihop som sveltas
även iai! (Vil minnas att det
är ungefär precis ett helt år sen
sist!!) Synd att det ska dröja så
för att klämma fram några
droppar, men kämpa vi tillsammans
kanske vi kan få ihop ett helt
blad, innan detta är gått till ända!

... Fick idag rapport från
"stockholmarna" som skrev att de
också satt och funderade på bidrag
till bladet. Alltså vill inte jag vara
sämre, utan ska även iai försöka
få nei en liten hälsning från Sverige!
Sitter här lagom insnöad
(20 cm snö och -8°) och funderar över varför
samliga måste bege sig till Stans och Öster-
rike (!) på träningsläger, när de har fina
kontakter i Guldsmedshyttan!

Här ordnas mellan jul och nyår
toppenfint skidläger! Eventuella avhoppare
från Österrike resan torde anmäla sig till
ambassaden och istället inställa sig på
Granlidenplan d. 24/12! Tillgång till
sjöutsikt finnes, ellyspår ca 200 m (= 2
var runt parkeringsplatsen) rekommenderas!
Förläggning kommer ordnas (var är inte
bestämt) och dusch finns! (... kanske)

Terängen runt hyreshuset är
typisk för skidträning, dvs mycket lagom
kuperad. OBS! Varningsskyltar med pulka-
åkande banor kommer sättas upp på kullen
mellan staketet och brevlådan, så att inga

onödiga tändes ramlar ut.
En ny varning: Akta er för eventuella
8-åringar som går i byns 2:a klass!
De har fått en ny skolmester denna
höst och är nu extremt samhällsfarliga
(fast ändå ganska helfestliga) och
kan ännu inte stava till plåka
(plocka) engång! Slämed gjort.

Övergåi vi så till nöjen
finns här mycket att inte välja på!
Men för att bara nämna något
finns ju en pressbyrå (med både Expressen
och Aftonbladet!!) inom 500 m.

Desutom kan man förströ sig
vid korotiosken strax intill om man
inte istället tar ut ransoneringsbensinen
på Esso-macken.

Tvekar du fortfarande:
Knappast när du får höra priset på
denna fantastiska vecka: bara 1.200:-/pers!
(jaja: tänk på HSB-hyra, stereoavbetalning,
parkeringskador och läkarsättningar!)
Det är ju billigt när du jämför
med Österrike!!

ANMÄL DIG NU! SEN KAN DET
BLI FÖRSENT!!

... vaddå? ... Vad jag ska göra??
... Jo, jag ska på skidläger ute vid Vok-
stugan och där glädjas åt en nyligen
utvullad njursten.

GOD JUL och Gott Nytt Svettigt År!

Christina

Dilaga

24-31/12
1973

HÄNG MED

på

Granlidens
elitläger

för

kort-löpare på
skidor

SE HÄR!

- Billigt
- Nyttigt
- Nära
- Kort
- Roligt

(... om man jämför!)
(... är det med tomater!)
(... till postlåda!)
(...-a banor: 200m!)
(... kan det bli vid kiosken!)

ANMÄLAN

: sker skriftligen
till någon ideal person, som ställer upp
som ledare alldeles gratis!

Risk för sammanbrott hos densamme föreligger, eftersom
snön i förrgår regna bort!

VAR VÄLKOMNA!

(för vi väl hoppas!)

Av
Bergslagen

TRÄNINGSRAPPORT FRÅN STOCKHOLM

Svettbladets utsända Stockholmkorrespondenter

Av arbetsmarknadssjäl så blev det en liten VOK-koloni i Stockholm. Vi tänkte återvända till Gotland som oslagbara elitorienterare, Freddie som skidkung.

En söndag skulle vi åka till Hellasgården, en av Stockholms största friluftsanläggningar, för att börja träningen. Staffan hade av en arbetskamrat, medlem i Goterna, fått reda på att det gick bussar dit från Kärrtorp (tunnelbanestation). Vi gick till närmaste busshållplats, när den första bussen anlände, tänkte vi: Kan det vara den manne? Vi frågade den avlösande chauffören om bussen gick förbi eller i närheten av Hellasgården. Nej, sade han, det finns ingen buss som går dit, men ni kan gå genom skogen, det är en fin och tydlig promenad väg. Vi började vår vandring, vi gick och gick och gick och gick och gick Vi kom tillslut till en golfbana(!), med en sjö bakom, som inte gick att komma över (det var inte is ännu). Alltså hade vi valt fel stig vid en stigförgrening, fastän vi är orienterare och allting, med dom kan ju göra bort sig dom också. Vi blev alltså tvungna att ta en annan väg, den gick i en sväng snett tillbaka och rätt som det var så hade Staffan gått ifrån oss. När vi hade gått en timme, gav vi upp. Staffan hade till slut efter mycket möda tagit sig fram till Hellasgården. Detta första försök till träning misslyckades alltså.

Senare fick vi reda på att bussen gick från Slussen.

Andra försöket Vi bestämde träff vid Slussen klockan tio följande söndag. Vi följde pilarna mot busshållplatserna, hittade dit och såg efter på tidtabellen och upptäckte att bussen hade gått för 1 minut sedan. Nästa buss gick om 40 minuter. Vi stod där och såg förvirrade ut. En tant kom och pratade med oss. Hon förklarade att man kunde gå från Björkhagens T-banestation (en station från Kärrtorp) till Hellasgården, det skulle ta ungefär 20 minuter. Hon skulle själv dit för hon jobbade där, men tanten var som alla andra jäktande stockholmare snabb i benen, så hon gled sakta men säkert ifrån oss. Det var en kall söndag och när vi då äntligen kom fram till Hellasgården för första gången var vi genomfrusna och inte alls på humör för träning. Vi badade bastu istället och tog sen bussen tillbaka till stan. Åter igen ett misslyckat träningsförsök.

Tredje försöket Vi hade av en person på SOFT fått Goternas träningsprogram. Där upptäckte vi att Goternas damer tränade från Kärrtorp varje onsdag omkring klockan 18. Vi (Gurli och Lena) gick dit och kom fram i tid. Det var bara en ensam tant där före oss och hon vågade eller ville inte öppna för oss. Vi trodde att flickorna kanske kom senare, men när vi väntat där ett bra tag och var blå frusna om fötterna utan att någon uppenbarade sig gav vi återigen upp.

Fjärde försöket Kvällen därpå försökte vi igen. Vi klädde om vid Kärrtorps Idrottsplats och sprang ut på elljusspåert, men hela spåret var som en spolad isbana. Vi halkade emellertid oss runt ett varv (2,6 km) på stapplande ben från träd till träd. Det blev inte mycket till träning det heller och vi vågade inte fler varv.

Femte försöket Vi tog bussen till Hellasgården (nu visste vi hur dags den gick) för att springa några träningsrundor. Vi klädde om och gav oss ut. Det stod på en tavla -18° C i luften, men vi gav oss ut ändå. Redan efter några hundra meter upptäckte vi att kylan var för pinsam för träning. Vi fullföljde ändå ett varv (2,3 km) enormt!!! Ännu ett tämlingen misslyckat försök.

Detta var en redovisning av våra misslyckade försök. Dessemellan förekom dock sporadiska lyckade träningar.

ETT BESÖK PÅ HELLAS ÅRSFEST

Vid varje års verksamhets slut har Hellas (orienteringssektionen) en årsfest med prisutdelning, naturstigar, underhållning, mat och dans. De var en heldag vid stugan för många, men man kunde komma när man hade tid också.

Vi kom på kvällen, lagom till underhållningen. Underhållning bestod i att olika förmågor ur klubben gick fram och framförde något. Endel sjöng andra läste dikter eller sketcher. jätte trevligt. Bl. a. sjöng Jerk och spelade dragspel under publikens jubel ("I can't give you anything but love baby" och "Lisa satt på bänken").

Efter underhållningen var det mat, pyttipanna och öl till ett självkostnadspris av 15:--. De som ville kunde även köpa en snaps till maten. Efter maten var stämningen hög och dansen började till bandspelare. Alla dansade och var glada.

Detta borde vara ett bra exempel, som vi borde kunna ta efter.

Reddi Johnson

Gudis Hävell

Staffan Roos

Lena Nyström

"INSÄNDARDRAVEL"

Red. gör nu även i år en ofantligt stor insats mot mjäkiga ~~XXXX~~ insändare och helt tarvliga försök att på ett tidigt stadium föra hela den vänliga och positivt inställda redaktionen bakom en orienteringsskärm.

Vi (red.) är dock inte så helt bortgjorda i juridikens enorma värld att Vi med ett sådant inställsamt brev, med en gång faller ned från orienteringsskärmen och bejublar de 4 Gotlandssvikarna.

Vi (red.) har tillsatt en utredningskommitton + Gotlands bästa Stjärnadvokat för att bl.a. 1. Analysera ev. fallgropar, 2. Analysera ev. förfalskning (vilket Vi på redaktionen håller för troligt) 3. Ev. SEXUELLA anspelningar (detta misstänker stjärnadvokaten). För att Vi skulle kunna få ut de bejublade skadeståndspengarna är Vi med nöd och näppe tvungna att införa kväkarbrevet.

Stockholm 1973-12-15

Käre Herr Redaktör.

Bilagat med detta brev följer ett bidrag till Svettbladet, som du kan få ta med i tidningen om du vill.

Om du vill ändra något går det bra eller om du vill klippa bort sista berättelsen så går det bra.

Vi vet hur svårt det är att få ihop tillräckligt till ett nummer därför har vi gjort ett försök att hjälpa till.

Hjärtliga hälsningar

Freddie, Gurli, Staffan och Lena

Märk här de dåligt dolda sexuella anspelningarna. Är det ett försök att föra eller möjligen förföra oss på red. bakom ljust?
Nej vet ni vad, sådant vill vi verkligen inte vara med om i förtsättningen. Usch nej. Huu.

Vi har alltså satt detta bidrag, trots alla äkliga små otrevligheter, på en fullt synlig plats i tidningen. Vi (red.) vill då påpeka att Vi (red.) utsätter oss för att bli åtalade enligt Tryckfrihetsförordningen § 127, vilket kan sätta stopp för tidningens fortsatta existens.

Ungdomstränare: Folke Magnusson

LURAD AV

SINA EGNA ÖGON

HAR NI LIKNANDE BESVÄR?

Ring till
FACKMANNEN
han klarar Era problem!

GLASÖGONHuset
MAGNUSON **ptik AB**
SÖDERTORG VISBY TEL. 0498 118 79

En berättelse om några tokiga skidungdomars försök att
lära sig åka skidor på 10 dagar eller Resan till Harsa

27 dec 1973

Gotlandsbåten ca 21.30

Gun längtar efter konjak. Janne tröster med att visa sitt körkort. Mankan har ess och spader dam. Mikael Frid berättar om morbror Johnny och resten av släkten. Janne är tystare än på länge, längtar han hem? Han erbjuder sig dock att salta vallan åt Ulla som älskar K(r)ister, förlåt, skall vara klister. Gun pratar om blåmaskiner och Aina sk-rattar så båten gungar. Roffa är helt uppe i kortspelet. Mankan har ess och klöver dam. Janne är olyckligt käft för grejen (på halsbandet) sitter fram. Sverige är nära.

28 dec 1973

Harså, flickornas stuga.

Efter en mycket strapatslös oändlig resa kom vi äntligen fram. (Eller var det bak?) Tövädret följde oss ända genom Gävle men sedan minusgrader och stjärnklar himmel. 5.30 svängde vi mycket trötta in på Harsagården där vi bjöds på the och mumsiga mackor av den lilla hus-tomten på stället. Aina och Ulla, som för övrigt underhållit Roffa med sång de sista milen, utgörde ett mycket fnittrigt inslag i den frid-samma Harsamatsalen. Efter the varndet dags för Mankan att brynas som tack för gammal ost.

Vi fann stugorna mycket trivsamma, åtminstone att sova i. För sov gjorde vi tills det var dags för mat. Smörgåsbord och pyttipanna. Vi förstod genast att våra föresatser att tappa de extra kilon vi fått i julhelgen skulle gå i stöpet. Vi hälsades välkomna av de andra gäs-terna med ett mycket starkt HEJA och ett lite svagare Gotland. Hus-tomten lovade dans på kvällen för Gotland hade ju med sig 10 vackra flickor. Jo jag tackar jag.

På eftermiddagen varndet dags för den första riktiga skidturen. Utmärkt före och fina spår, blå swix. Oj, en mycket viktig sak värd

att notera. Mankan slog den första vurpan av oss däruppe. Det hände i b
backen utför flickornas fönster. Han ramlade i mterdjup snö och låg där
och kravlade länge och väl. En mycket rolig början på dan ovh vistelsen
däruppe. Natten var lungn.

29 dec 1973

Se föregående rubrik

Idag har Aina, Gun, Ulla och Janne åkt 12 miltill Bollnäs
i bil. Efter diverse matinköp försökte vi oss på postkupp som dock miss-
lyckades. Väl rustade för kommande dagar bar det av hemåt igen. Därhemma
åkte de så gott de kunde. De flesta 24 km. Eftermiddagen ägnades naturligt-
vis också åt skidåkning. Olle som vid det här stadiet ledde vurpligan
bröt sin första skida i backen på 12-km's - spåret. Det blev han inte
ensam om så länge till. Pingistävlingen började också denna dag, fast
på kvällen.

30 dec 1973

Harsa

Så var det då söndag. Dagen var antagligen fylld med skidåkning,
vi åkte nu tolvkilometern utan skräck för backarna. Det märktes
också på vurpligan, eller rovtabellen som den också kallades, den
började få ganskam många anteckningar vid det här laget. De flesta
av oss yngre prövade på femtonkilometern på eftermiddagen, en
rolig erfarenhet, fast ganska så kuperad uppåt i början. På mitten
av banan, där vi började få darr i bena, uppenbarade sig plötsligt
den ena nedförsbacken efter den andra. Där gick det åt två skidor,
den ena spräckt, och den andra avbruten. Ägaren fick en härlig
7-km promenad ~~igen~~ i knädjup ^{snö} hem till stugbyn. Något annat av vikt
hände antagligen inte denna dag, det var tre till fyra plusgrader
så humöret bland skidåkarna var på minusgrader, men väderlekstjänsten
lovade kallare igen.

Nyårsafton 1973

Nyårsafton skulle den stora stafetten gå av stapeln. Mankan hade satt ihop X jämna lag av oss allihop, sex lag blev det sammanlagt. Vi vallade först, en mycket viktig procedur, eftersom spåren nu efter gårdagens före var isiga och hårda. De bussiga spårmakarna gjorde iordning ett enkilometersspår åt oss, med två hemska uppförsbackar som blev ganska utslagsgivande. Vilka det var som segrade vet jag inte, men alla kämpade tappert, åtminstone de som hade hela skidor.

På kvällen hade vi ett underbart the-kalas i gillestugan under matsalen. Hustonten hade gjort iordning smörgåsar som var så goda att det kan bara de föreställa sig som har ätit dem. Dem traditionsenliga lägernyårslekarna gick sen av stapeln. Dem är svåra men roliga. Vi fick i alla fall reda på att det inom klubben finns riktiga skådespelare, balanskonstnärer och apelsinätare. Eller vad säjs om att spela Baloo så alla förstår vem det är, eller att ha en toalett-rulle mellan knäna, en sked med sockerbit i munnen, och en enkrona i ögat och på så sätt förflytta sig en avsevärd sträcka. Roligast hade de som såg på., när Tommie och Håkan tävlade i apelsinätning. När det nya året följde på det gamla, ja då var alla generösa med kramar och löften om hårdare träning. Det där med träningen glömde vi förstas redan nästa dag., den är hård nog ändå tycker alla slappa typer.

1 jan 1974

De tappreste sökte sig ut i skidspåret redan efter frukost, dock något darriga i knäna. Janne, Aina, Gun och Ulla provade att åka 5-km. Det var nu så mycket is i spåren att man i nedförsbackarna fick en hastighet av mycket stort mått, och försök själva åka då på nyårsdan! Första stora backen klarades galant, men efter den fick Aina för sig att hon såg ett gupp, gjorde en liten knix med knäna som vi lärt oss göra, och låg där mitt i spåret. Strax efter kom Ulla ännu med hög fart efter backen, körde rakt över Aina så Huvudet fick dubbel storlek resten av dan. Sen var det Jannse tur. Han hade

sinnesrörelse nog (eller var det en reflexrörelse) att svänga ut i skogen under en gran och lägga sig där och ta en liten paus. Gun kom nu med fart det inte gick att styra i, och hamnade ovanpå Aina. Resultatet blev en bruten skida och ett gott skratt. Ja vurporna var extra stora denna dag och extra ~~många~~.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Resten av dagarna däruppe var fyllda av skidåkning, vallning, mat och sovande. Ett typiskt träningsläger, och ett roligt sådant. De sista dagarna började vi väl så sämtt längta hem. En del till julmaten, en del till kakorna, en del till katten, en del till killen eller tjen, en del till sin egen säng, en del till VOKS-stugan helt enkelt. Men när vi väl kom av båten här i Visby, ja då tror jag alla var lite vemodiga, och då längtade nog fler än jag tillbaka till Harsa, och snön.

Författaren okänd.